

﴿٥٠﴾ سُورَةُ قَافِ KAF SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Sûre-i celile Mekke'de nâzil olmuştur. 45 âyet, 377 kelime, 1494 harften ibarettir.

قَافِ وَالْقُرْآنِ الْمَجِیْدِ 1-

قَافِ Müteşehibat-ı Kur'aniyedendir. Diğer âyetlerde geçtiği gibi Murad-ı İlâhi'yi bilmiyoruz. Âllâh-û e'lemû bi muradihi ve bi zeilike demişler fakat mâna vermemişler. Sonra gelen müfessirler ayrı ayrı mânâlar vermişler. قَافِ Bir dağdır, yerleri ihata etmiştir. Bu dağın damarları, bütün dağların damarları ile irtibatlıdır. Te'vili ancak Âllâh-û Teâlâ bilir. Kadir, Kaâdir, Kâhir, Karib, Kaabız isimlerinin anahtarıdır. وَالْقُرْآنِ الْمَجِیْدِ Vâv'ı kasemdir. Cenâb-ı Hak kasem ediyor, Mecd-i Şeref sahibi olan Kur'an'a. Kasem, yemin edilen şeyin ehemmiyetine binâendir. Kur'an-ı Azimüşşân'ın, meccit, büyük olduğunun işaretidir. Elbette Huzur-u İlâhiye çıkacak, amellerinizden hesap göreceksiniz.

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِیْبٌ 2-

بَلْ عَجَبُوا Kur'an geldikten sonra "bu şaşılacak şeydir" dediler. O kâfir olanlar aralarından bir peygamberin geldiğine taaccüp ettiler. فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ Dediler; "Bu, ne acayip bir şeydir."

İnkâr edenler, ölümden sonra dirilmeyi ve cehennem azabını haber veren peygamberin uyarısını, tuhaf bir şey saydılar.

عِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ-3

عِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا Biz öldükten sonra وَكُنَّا تُرَابًا toprak olduğumuz zaman mı (dirileceğiz.) ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ Bu, akıldan uzak bir dönüşür.

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ-4

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ Biz yerin, onların (cesetlerinden) ne eksilttiğini biliriz. وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ Nezdimizde her şeyi hıfzeder, (her türlü tâğyir ve tebdilden mahfuz) bir kitap vardır. Toprağın bünyesinde çürüyen cesedin zerreleri nereye gider savrulursa savrulsun, Âllâh'ın mülkü dâhilindedir. Âllâh irade ettiği zaman, o zerrelere bir araya gelir, toplanır, insan şekline gelir. Ruh ölmediğinden, ebediyet için halkolmuş ruhun da mahalli vardır. Emr-i İlâhi olduğunda, hesap için hayat bulacaktır.

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيحٍ-5

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ Belki hak (mucizelerle sabit olan nübüvvet veya Kur'an) kendilerine geldiği zaman tekzib ettiler. لَمَّا جَاءَهُمْ

Onlara geldikten sonra **فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيحٍ** şimdi onlar, şaşırmış bir hâldedirler.

Kur'an veya Peygamber gelince bunlar, hakkında çelişkili göP rüşler belirtilerek büyü, büyücü, şiir, şair, kehanet, kâhin gibi ifadeler kullanmışlardı.

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ 6-

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا (Kâfirler) üzerlerindeki göğe bakmadılar mı, onu nasıl (kudretle) bina ettik ve (yıldızlarla) nasıl tezyin ettik. **وَزَيَّنَّاهَا** Gökleri, yıldızlarla ziynetlendirdik. **وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ** Onlar da hiçbir yarık, çatlak gedik de yoktur. (Her âyıptan salimdir.)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ 7-

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ Yeryüzünü de döşedik, ona sabit dağlar koyduk. **وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ** Ve üzerinde gönül açan, her çeşidinden güzellikleri içeren (bitkiler) yetiştirdik.

تَبَصَّرَةً وَذَكَرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ 8-

تَبَصَّرَةً Her kulun gönül gözünü açmak ve ibret vermek için. **وَذَكَرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ** Bizim taat ve ibadetimize rücû eden, imân edenlerin Zikrullah'ına vesile olur. Evveli tefekkür sonra da tezeke küdür olur.

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ 9-

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً Yine biz Azimüşşân, lütf-û keremimizle

gökten yağmurları yağdırdık. مُبَارَكًا Bereketli olarak فَانْبَتْنَا بِهِ bu su ile biz halkediyoruz. جَنَّاتٍ Bağlar bahçeler, وَحَبِّ الْحَصِيدِ hasad biçilecek olan daneler. Bahçeleri ve ekinleri yetiştirdik.

10- وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

Uzun boylu hurma ağaçları, لَهَا o hurma ağacında طَلْعٌ yemiş var. نَضِيدٌ Birbirine girmiş, küme küme tomurşukları olan hurma ağaçları yetiştirdik.

11- رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

Bunlar, kullara rızık olmak içindir. (Yukarıda لِكُلِّ رِزْقًا لِلْعِبَادِ bu tezekkür Âllâh'a rücû edenleredir. رِزْقًا لِلْعِبَادِ ise Âllâh'a rücû edenlere ve yalnız onlara değil bütün mahlûkatadır.) Biz hayat veriyoruz. Bu sularla بِلْدَةً مَيِّتًا ölü bir toprağa can veriyoruz. كَذَلِكَ الْخُرُوجُ Ey kıyâmeti inkâr eden, işte hayata yeniden çıkış da böyledir.

Yâni su ile ölen toprak canlanıyor, ağaçlara taze bir hayat geliyor, bitkiler yerden çıkıyor. İşte insanlar da kabirlerinden öyle çıkacaklardır.

12- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

(Bu âyet-i kerime, Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'e teselli, Kureyşiler içinde bir tehdittir.) Ey kıyâmeti inkâr edenler! قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ Nûh Aleyhisselâm'ı kavmi tekzip ettiler. Cenâb-ı Âllâh, onları tufan ile cezalandırdı. وَأَصْحَابُ الرَّسِّ (Res; bir kuyudur, münkirler etrafında toplanır tapınırlardı. Âllâh-û Teâlâ

irade etti, oradaki münkirlerle yerin dibine girdiler.) وَكُمُودٌ Salih Aleyhisselâm'ın kavmi de Semûd kavmi, Cebrail Aleyhisselâm'ın sayhası ile helâk oldular. (Yâni peygamberleri dinlemediler, bu musibetler başlarına geldi.)

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَآخِوَانُ لُوطٍ 13-

وَفِرْعَوْنُ Hûd Aleyhisselâm'ın kavmi Âd kavmi ise rüzgârla. وَآخِوَانُ Fir'avn de kavmi ile beraber denizde gark olmak sûreti ile. لُوطٍ Lut Aleyhisselâm'ın kavmi ise alt üst olmakla helâk oldular.

وَأَصْحَابُ الْآيَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ 14-

وَأَصْحَابُ الْآيَةِ (Eyke; Meşelik ormanı demek. Bu da Mısır'ın dâhilinde Medyen halkı. وَقَوْمُ تُبَّعٍ Tûbbâ kavmi de. كَذَّبَ الرُّسُلَ Bütün bunlar peygamberleri yalanladılar da üzerlerine tehdidim hak oldu.(Helâk olup gittiler.)

Âyetlerde geçen Semûd (Sâlih Aleyhisselâm'ın), Âd (Hûd Aleyhisselâm'ın), Eyke (Şuayb Aleyhisselâm'ın) kavimleri idiler. Burada, önceki milletlere inkârlarından dolayı gelen azap hatırlatılarak, Kureyşin durumundan üzülen Rasûl-û Ekrem Sallâllâhu Aleyhivesellem'i teselli etmektedir.

أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ 15-

أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ İlk halk edişte biz acizlik gösterdik mi (ki tekrar diriltmekten âciz kalalım?) بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ Hayır, onlar yeni bir yaratılıştan şüphe etmektedirler.

Âllâh ilk yaratışta acz göstermediğine göre, yeniden yaratmaktan asla âciz değildir.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسَّوَسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ -16
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Biz Azimüşşân, insanları halkettik. Biz وَنَعْلَمُ Biz biliriz, مَا تُوَسَّوَسُ بِهِ نَفْسُهُ, nefesine geleni biliriz. Kalbine gelen vesveseyi, fisıltıları biliriz, şek ve şüpheyi biliriz. وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ Biz, ona şah damarından daha yakınız. حَبْلِ الْوَرِيدِ

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ -17

Ey Habibim Sallâllâhû Aleyhivesellem, beyân et onlara. يَتَلَقَّى Mülâki olanlar, عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ insanın sağında solunda oturan iki melek, bütün amellerini (sözlerini ve hareketlerini) tespit eder.

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ -18

Onların kendinden söz çıkmaz. مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ Etlâ o melekler, ona murakabe eder. Mutlaka yanında hazır bir gözetici vardır.

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ -19

Ölüm baygınlığı bir gün gerçekten gelir de, ona; وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ "Ey kıyâmeti inkâr eden! İşte bu, senin öteden beri kaçtığıın şeydir" denir.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ -20

Ve Sur (ikinci def'a) üfürülür. "İşte bu geleceği va'dedilen azap günü" denir.

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ 21-

O gün her nefis beraberinde (biri) onu (mahşere) sevk ve (diğeri) ameline şahadet eden iki melek gelir.

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ 22-

Onlara derler ki; "Sen dünyada gaflette idin. Bu günde, bugünden gafildin. (Âllâh-û Teâlâ'yı ve Rasûlünü tasdik etmezdin.) Şimdi gözünden gaflet perdesini açtık Artık bugün gözün keskindir. (Bugün dünyada inkâr ettiğini görebilirsin" denir.)

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ 23-

Ve (her insana müvekkel) yakını olan (melek) "O'nun âmâli yanımda (yazılı ve) hazırdır." der.

الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ 24-

Emr-i İlâhi zuhur ediyor, anîd olan, hakka inat eden, bir türlü imâna gelmeyen kâfirleri, cehenneme ilka ediniz.

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ 25-

Hayırlara bütün hızıyla engel olan, (malının zekâtını vermeyen ve halkı İslâm dininden alıkoyan, halkın hakkına tecavüz edenlere di.) Rasûlûllaha ve Kur'an hakkında şek ve şüphedeydiler.

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ 26-

Âllâh-û Teâlâ ile beraber başka bir mâbûd olduğunda itikat ederlerdi. فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

“İmdi ikiniz onu, o şiddetli azaba, birlikte atın” der. (İmânsızlığın cezasıdır bu, amelin cezası da ayrıca görülür.)

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ -27

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ Onların mukarini olan şeytan diyor ki; “Yâ Rabbi yalan söylüyorlar. Biz, onları idlâl etmedik. İçlerin-de tuğyan olduğundan bizi dinledi.” وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ Fakat kendisi derin bir sapıklık içindeydi.

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ -28

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ Âllâh CelleCelâlûhû emrediyor melek lisa-nyla, Huzurumda çekişmeyin! وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ Ben, size evvelce (kitaplarım ve peygamberlerimle) tuğyan edenlere vaidimi göndermiştim.”

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ -29

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ Benim huzurumda söz değiştirilemez. وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ Ben Azimüşşân, kullarıma aslâ zulmedici değilim.

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ -30

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ Ey Habibim Sallâllâhû Aleyhivesel-lem, ümmetine bildir o zamanları ki o gün biz, cehenneme “Doldun mu?” diyeceğiz. وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ O da “Daha var mı?” diyecek.

وَأَزَلَفْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ -31

Cennet müttekilere yakınlaştırılacak, onlardan uzak kalmayacak.

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ -32

Onlara şöyle denilecek; O Âllâh'a yönelen, emirlerine riâyet eden, görmediği halde Rahman'dan korkan ve Âllâh'a yönelmiş bir kalb ile gelen sizlere, va'dolunan cennet budur, kendini koruyan herkes içindir.

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ -33

Görmediği halde dünyada Âllâh'tan korkmuş olanlar, Âllâh'a rücû eden bir kalp ile gelmiş. İşte size vaad ettiğim budur.

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ -34

Oraya selâmetle girin. İşte bu, ebedi yaşama günüdür.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ -35

Onlara, orada var مَا يَشَاءُونَ istediği nimetler فِيهَا cennette. Bizim nezdimizde ise daha fazlası da verilir.

Âllâh'ın katında bu fazla nimetin "Âllâh'ı görme" olduğu âlimlerin çoğunluğunca ifâde edilmiştir. Ayrıca bu ziyâdeliğin; gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, hiçbir insanın hatırına gelmeyecek, sonsuz nimetler olduğu açıklanmıştır.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ -36
هَلْ مِنْ مَحِيصٍ

Biz, onlardan önce nice nesilleri helâk

ettik. **هُم أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا** Onlar, bugünkü Kureysilerden daha kuvvetli idiler. **فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ** Buna rağmen (ölümden kurtulmak için) memlekette delikler aradılar. Kaçıp sığınacak bir yer var mıydı?

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ -37

Şüphesiz ki bu sûrede zikrolunanlar da (temiz bir) kalbi olan yahut can kulağı ile dinleyen kimseler için bir tezkir ve mev'iza vardır.

Yani bu sûrede hatırlatılanlar, böyle bir öğüdü verecek açıklıktadır.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ -38

Celâlim hakkı için! Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık. Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.

Bu âyetle yahudilerin "Âllâh, cumartesi günü istirahata çekildi. Arşın üstüne bağdaş kurup oturdu." şeklindeki sözleri reddedilmiştir. Bazı tefsircilere göre "altı gün"den maksat, altı devirdir.

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ -39

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ Ey Ekmelerrusûl Sallâllâhû Aleyhivesellem, sabr-ı tahammül et, müşrik ve yahudilerin bu inkârlarına. **بِحَمْدِ رَبِّكَ وَسَبِّحْ** Tesbih et, tenzih et Âllâh'ı, bütün noksanlardan.

Rabbini hamd ile tesbih et. قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ Güneşin doğuşundan önce وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ve güneşin gürubundan önce.

Âyetle sabah, öğle ve ikindi namazlarının kılınması kastedilmiştir.

40- وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ

فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ. Geceden de akşam ve yatsı namazı. وَمِنَ اللَّيْلِ Teheccüd namazlarıyla secdelerin arkasında da O'nu tesbih eyle.

Bu âyette, akşam, yatsı ve teheccüd namazlarıyla farz namazların ardından kılınan sünnet ve nafile namazlar veya vitir namazı kastedilmiştir.

Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem Efendimiz buyuruyor;

“Kim salâvât-ı mektube ardınca otuz üç kere (**Sûbhanellâh**), otuz üç kere (**Elhamdülillâh**), otuz üç kere (**Âllâhû Ekber**) dedikten sonra, bir kere de (**Lâ ilâhe illellâhû vahdehû lâ şerike leh, lehûlmûlkû ve lehûlhamdû ve hûve alâ külli şey'in kadir**) derse, deniz köpüğü kadar da olsa Âllâh-û Teâlâ, bütün hatalarını yarılgâr buyurmuştur.

41- وَأَسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ

Çağıranın yakın bir yerden nidâ edeceği güne kulak ver. Semâdan, Sûr'a üfürecek İsrâfil Aleyhisselâm'ın çağırışına kulak verilip dinlenmesi ve ona göre dikkatli davranılması hatırlatılmıştır.

42- يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ O gün insanlar bu hak sesi (ikinci nefhayı) işiteceklerdir. ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ İşte bu kabirlerden çıkış günüdür.

Buna göre insanlar İsrafil'in ikinci Sûr'a üfürüşünü işitecekler. İşte bu ses ve işitme ile kabirlerinden dirilip çıkacaklardır.

43- **إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَآلَيْنَا الْمَصِيرُ**

Şüphe yok ki (dünyada insanları) biz diriltir ve öldürürüz. (Ahirette de mükâfat ve mucâzat için) dönüş de ancak bizdir.

44- **يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ**

Yَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا O gün yeryüzü yarılacak (halk kabirlerinden) sür'atle çıkacaklardır. ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ Bu, bize göre kolay olan bir haşirdir.

45- **نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ**

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ Ey Habibim Ekmelerrusûl Sallâllâhû Aleyhivesellem. Kureyş kâfirlerinin, yahudilerin söylediği sözlerini, neler dediklerini çok iyi biliriz. وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ Sen, onları zorla İslâm'a getirecek değilsin فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ (ancak davet edersin.) Sen, onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin. Sadece tehdidimden korkanlara, Kur'an'la va'z ve nasihat et.

Âyetle; Kureyş kâfirlerinin, Âllâh ve Peygamber hakkındaki düşüncelerinin belli olduğu açıklanarak, Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in yeri, vazifesi tespit edilmiştir.

Câbir İbni Semüre Radyallâhû Anh'dan rivayet olduğuna göre; Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem Efendimiz, bu Sûre-i Celile'yi çok kere sabah namazında okurlardı.